

Artikel 5.

1. Enhver søfarende, som er i besiddelse af et gyldigt identitetsdokument for søfarende, der er udstedt af den kompetente myndighed i et land, for hvilket nærværende konvention er i kraft, skal have adgang til genindrejse i det pågældende land.

2. En sådan adgang til genindrejse skal gives den søfarende inden for et tidsrum af mindst ét år efter den i det nævnte dokument angivne udløbsdato for dokumentets gyldighed.

Artikel 6.

1. Ethvert medlemsland skal tillade en søfarende, der er i besiddelse af et gyldigt identitetsdokument for søfarende, indrejse til et område, for hvilket nærværende konvention er i kraft, såfremt indrejsen ønskes for midlertidig landlov under skibets ophold i havn.

2. Såfremt identitetsdokumentet for søfarende indeholder særlige rubrikker til de fornødne stempler, skal ethvert medlemsland endvidere tillade en søfarende, der er i besiddelse af et gyldigt identitetsdokument for søfarende, indrejse til et område, for hvilket nærværende konvention er i kraft, såfremt indrejsen ønskes i følgende øjemed:

- (a) for at gå om bord i sit skib, eller ommonstre til et andet skib inden for det pågældende territorium,
- (b) gennemrejse for at gå om bord i sit skib i et andet land eller i forbindelse med hjemsendelse, eller
- (c) i et hvilket som helst andet af myndighederne i det pågældende medlemsland godkendt øjemed.

3. Ethvert medlemsland er berettiget til før adgang til dets område gives i de i de foregående stykker nævnte tilfælde, at kræve forelagt tilfredsstillende, dokumenteret bevis fra den søfarende, den pågældende reder eller dennes repræsentant eller fra vedkommende konsul for en søfarendes hensigt med indrejsen og hans evne til at gennemføre denne hensigt. Medlemslandet er ligeledes berettiget til at begrænse den søfarendes ophold til et tidsrum, der skønnes rimeligt for det i betragtning kommende formål.

4. Intet i nærværende artikel skal kunne fortolkes således, at det indskrænker et medlemslands ret til at nægte en bestemt

person adgang til indrejse og ophold i dets territorium.

Artikel 7.

De officielle ratifikationer af nærværende konvention skal fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering.

Artikel 8.

1. Nærværende konvention er kun bindende for de medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation, hvis ratifikationer er blevet indregistreret af generaldirektøren.

2. Den træder i kraft 1 år efter det tidspunkt, da 2 medlemmers ratifikationer er blevet indregistreret af generaldirektøren.

3. Derefter træder konventionen i kraft for enhver medlemsstat 1 år efter datoen for indregistreringen af dens ratifikation.

Artikel 9.

1. En medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, kan opsig den efter 10 års forløb fra den dato at regne, da konventionen første gang træder i kraft, ved afgivelse af en erklæring, der fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering. En sådan opsigelse træder først i kraft 1 år efter datoen for dens indregistrering.

2. Enhver medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, og som ikke senest 1 år efter udløbet af den i foregående stykke omhandlede 10-års periode benytter sig af den i nærværende artikel hjemlede opsigelsesret, er forpligtet i endnu et tidsrum af 10 år og kan derefter opsig nærværende konvention ved udløbet af hver 10-års periode i henhold til de i nærværende artikel fastsatte bestemmelser.

Artikel 10.

1. Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal underrette alle Den internationale Arbejdsorganisations medlemmer om indregistreringen af de ratifikationer og opsigelser, han har modtaget fra organisationens medlemmer.